

Bruksela, dnia 27.3.2013
SWD(2013) 99 final

Part 1

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW dotyczące dostosowania ram prawnych
Europejskiego Urzędu Policji do Traktatu z Lizbony**

Towarzyszące dokumentowi

**Wniosek dotyczący rozporządzenia PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO i RADY
W SPRAWIE AGENCJI UNII EUROPEJSKIEJ DS. WSPÓŁPRACY ORGANÓW
ŚCIGANIA I SZKOLENIA W ZAKRESIE EGZEKWOWANIA PRAWA (EUROPOL)
ORAZ UCHYLAJĄCEGO DECYZJE RADY 2009/371/WSiSW ORAZ
2005/681/WSiSW**

{COM(2013) 173 final}
{SWD(2013) 98 final}
{SWD(2013) 100 final}

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

STRESZCZENIE OCENY SKUTKÓW dotyczące dostosowania ram prawnych Europejskiego Urzędu Policji do Traktatu z Lizbony

Towarzyszące dokumentowi

Wniosek dotyczący rozporządzenia PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO i RADY

W SPRAWIE AGENCJI UNII EUROPEJSKIEJ DS. WSPÓŁPRACY ORGANÓW ŚCIGANIA I SZKOLENIA W ZAKRESIE EGZEKWOWANIA PRAWA (EUROPOL) ORAZ UCHYLAJĄCEGO DECYZJE RADY 2009/371/WSiSW ORAZ 2005/681/WSiSW

Artykuł 88 TFUE ustanawia nową podstawę prawną dla Europolu (rozporządzenie) i dla kontroli jego działań przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe.

W programie sztokholmskim¹ podkreślono, że zorganizowana przestępczość stała się bardziej globalna i że walka z nią wymaga – między innymi – systematycznej wymiany informacji oraz wezwano Europol, by stał się on „centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, dostawcą usług i platformą dla organów ścigania”².

Badanie oceniające potwierdza, że Europol wnosi wkład do bezpieczeństwa obywateli Europy i dysponuje sprawnie działającym systemem ochrony danych. W badaniu tym określono jednak również szereg obszarów, które należy poprawić, aby Europol mógł osiągnąć cele programu sztokholmskiego.

Reforma ta ma w zamierzeniu stanowić część większego pakietu obejmującego wniosek dotyczący połączenia Europejskiego Kolegium Policyjnego (CEPOL) z Europolem oraz wdrożenia europejskiego programu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa dla funkcjonariuszy organów ścigania.

Ponadto reformując Europol Komisja dąży do zastosowania standardów zarządzania uzgodnionych z Parlamentem Europejskim i Radą w lipcu 2012 r. we wspólnym oświadczeniu w sprawie zdecentralizowanych agencji UE³.

Podczas przygotowywania niniejszej oceny skutków Komisja skonsultowała się ze wszystkimi głównymi zainteresowanymi podmiotami.

¹ Program sztokholmski – otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli, Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1-38

² Rada Europejska wezwała również Komisję do „przeanalizowania, jak można dopilnować, aby Europol otrzymywał informacje od organów ścigania państw członkowskich, tak aby państwa członkowskie mogły w pełni skorzystać z możliwości Europolu”.

³ http://europa.eu/agencies/documents/joint_statement_and_common_approach_2012_pl.pdf

1. OPIS PROBLEMU

Rozległe sieci przestępcze i terrorystyczne stanowią znaczne zagrożenie dla wewnętrznego bezpieczeństwa UE. Krajowe organy ścigania nie mogą dłużej funkcjonować niezależnie od siebie – konieczna jest współpraca między nimi.

Stworzenie wspólnego obszaru bez granic wewnętrznych oraz dalsza integracja UE przyczyniły się istotnie do swobodnego przepływu obywateli UE; towarzyszyć im jednak musiało wzmocnienie środków bezpieczeństwa ze względu na konieczność walki z przestępczością transgraniczną. W tym kontekście niezbędne jest ustanowienie Europolu – agencji UE stworzonej w celu wspierania współpracy organów ścigania UE.

Europol udziela wsparcia krajowym siłom policyjnym, przede wszystkim poprzez ułatwienie **dostępu do informacji na temat przestępstw**. Przygotowuje on **analizy operacyjne**, które pomagają organom ścigania w prowadzeniu międzynarodowych dochodzeń. Oferuje **pomoc operacyjną** (ekspertyzę) w ramach dochodzeń transgranicznych lub je koordynuje; oferuje również wsparcie finansowe podczas dochodzeń dotyczących fałszowania euro. Europol przygotowuje również **analizy strategiczne w formie oceny zagrożeń**. Europol **nie dysponuje autonomicznymi zdolnościami śledczymi ani nie jest uprawniony do podejmowania działań z użyciem środków przymusu**.

1.1. Opis problemu

Komisja stwierdziła istnienie kilku niedociągnięć, które powodują, że Europol nadal nie jest centrum wymiany informacji między funkcjonariuszami organów ścigania w państwach członkowskich.

PROBLEM 1

1.1.1. Państwa członkowskie nie przekazują Europolowi wszystkich informacji niezbędnych do zwalczania poważnych przestępstw transgranicznych

Inicjatywy mające na celu promowanie wymiany informacji – zarówno prawne jak i finansowe – stanowią podstawę strategii UE w dziedzinie spraw wewnętrznych. Jeżeli chodzi o zbieranie danych operacyjnych oraz wywiad, Europol opiera się głównie na państwach członkowskich. Decyzja Rady nakłada na państwa członkowskie obowiązek **przekazywania Europolowi danych** należących do zakresu jego kompetencji.

Państwa członkowskie nie przekazują jednak Europolowi wszystkich informacji niezbędnych do zwalczania przestępczości lub nie przekazują ich w odpowiednim czasie. Istnieją również znaczne różnice między państwami członkowskimi w zakresie dostarczania informacji. Sytuację tę odzwierciedlają statystyki.

Do **przyczyn** obecnej sytuacji **należą**:

- **Brak precyzji istniejących przepisów prawnych:** Zobowiązanie państw członkowskich do dostarczania danych nie zostało sformułowane w sposób wyraźny i jednoznaczny, zostawiając pole do sprzecznych interpretacji i wątpliwości dotyczących rodzaju, poziomu szczegółowości oraz zakresu informacji, które państwa członkowskie powinny przekazywać Europolowi. Niektóre państwa członkowskie nie uznają nawet istnienia takiego zobowiązania.

- **Przyczyny socjologiczne i kulturowe: Niska świadomość, brak wiedzy, kultura organizacyjna policji,** która zachęca funkcjonariuszy organów ścigania do **ostrożności w zakresie dzielenia się informacjami.**
- **Przyczyny organizacyjne:** Niektóre czynniki organizacyjne mają wpływ na działanie i skuteczność jednostek krajowych Europolu, będących punktami kontaktowymi Europolu w każdym państwie członkowskim.

Niechęć do przekazywania informacji powoduje, że Europol nie jest w stanie ustalić powiązań między zjawiskami przestępczymi w innych krajach i stworzyć odpowiedniego obrazu wywiadowczego dotyczącego przestępczości w całej UE, który umożliwiłby koordynowanie działań dochodzeniowych w państwach członkowskich. W rezultacie państwa członkowskie nie postrzegają ustaleń Europolu jako wystarczającej wartości dodanej i nie są dostatecznie zmotywowane, by przekazywać informacje tej agencji.

PROBLEM 2

1.1.2. Ograniczenia w zakresie przetwarzania danych

Europol zarządza kilkoma bazami danych przeznaczonymi do wspierania państw członkowskich w zapobieganiu i zwalczaniu poważnych przestępstw transgranicznych oraz terroryzmu. Decyzja Rady w sprawie Europolu wyraźnie określa te bazy danych oraz przypisuje im różnorakie cele i różne zasady dostępu oraz ustanawia szczególne przepisy dotyczące ochrony danych oraz ich bezpieczeństwa.

System informacyjny Europolu jest referencyjną bazą danych wykorzystywaną w celach kontroli krzyżowych danych. Pliki robocze do celów analizy to bazy danych wykorzystywane do analizy operacyjnej oraz w celu wspomagania prowadzonych dochodzeń. Łączą one udokumentowane dane wykorzystywane do identyfikacji z danymi wywiadowczymi. Pierwszy plik roboczy do celów analizy (AWF) dotyczy poważnej przestępczości zorganizowanej (AWF SOC), a drugi terroryzmu (AWF CT).

Państwo członkowskie przekazujące dane jest ich właścicielem. Decyduje ono w jakim celu informacje przekazywane są do Europolu (w celu porównawczym w systemie informacyjnym Europolu, czy do celów analizy w ramach jednego pliku roboczego do celów analizy (AWF) lub większej ich liczby); ponadto państwo może podjąć decyzję, kto może mieć dostęp do przekazanych informacji i w jaki sposób mogą być one wykorzystane („zasada właściciela”).

W ramach baz danych możliwa jest wyłącznie prosta kontrola krzyżowa danych (wykrywająca, czy te same informacje istnieją w innej bazie danych). Analityk Europolu nie ma prawa do łączenia informacji znajdujących się w różnych bazach danych, chyba że otrzyma zezwolenie od wszystkich podmiotów, które przekazały te informacje do bazy danych, do której nie ma on dostępu. W praktyce proces ten trwa od kilku tygodni do kilku miesięcy.

Jedynie łączenie jednostek danych (rozpoznawanie relacji między danymi) pozwala analitykowi ocenić wagę informacji przekazanych do analizy i nadaje znaczenie informacjom dotyczącym organizacji przestępczych bądź terrorystycznych, np. hipotezie o pozycji indywidualnego sprawcy w hierarchii grupy przestępczej zaangażowanej zarówno w

poważną działalność przestępczą, jak i terroryzm (np. przemyt narkotyków lub broni w celu sponsorowania działalności terrorystycznej). Jeżeli informacje nie będą ze sobą powiązane, nie będzie możliwa analiza działalności przestępczej.

Wszystkie powyższe czynniki powodują, że przeprowadzenie sprawnej analizy jest niemożliwe, co poważnie opóźnia identyfikację tendencji i schematów działalności przestępczej. Europol nie może przygotowywać sprawozdań zawierających dane wywiadowcze na temat przestępców, terrorystów i ich powiązań, które mogą być niezbędne w dochodzeniach prowadzonych przez państwa członkowskie.

Ponadto państwa członkowskie mogą przekazywać dane w celu dzielenia się nimi w ramach systemu informacyjnego Europolu oraz analizy w plikach AWF. Odrębność techniczna oznacza, że dane muszą być przechowywane w przynajmniej dwóch kopiach (lub też w trzech) – a właściciel danych i Europol mają obowiązek zachowywać (aktualizować, usuwać) dane, i powoduje, że istnieje niebezpieczeństwo wprowadzenia zmian do pierwotnie jednakowych zbiorów danych.

1.2. SCENARIUSZ ODNIESIENIA

Ustanowienie kontroli Europolu przez Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe poprawiłoby jego wiarygodność, jednak nie miałyby wpływu na jego rolę jako centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich. Chociaż całkowita ilość informacji przekazywanych przez państwa członkowskie powinna się zwiększać, różnice w zakresie przekazywanych przez nie danych będą nadal istniały. W przypadku zarządzania danymi, przechowywanie danych w odrębnych technicznie bazach danych będzie nadal ograniczało zdolność Europolu do dostarczania obszernych sprawozdań analitycznych państwom członkowskim, szczególnie dotyczących powiązań między zorganizowanymi grupami przestępczymi oraz sieciami terrorystycznymi. Analitycy Europolu nie będą w stanie powiązać informacji dotyczących przestępczości zorganizowanej oraz sieci terrorystycznych (zapisanych w różnych plikach roboczych do celów analizy (AWF) i w systemie informacyjnym Europolu). Opóźnienia w identyfikacji tendencji i schematów w tym zakresie będą się zatem utrzymywać. Informacje będą nadal zapisywane w dwóch lub trzech bazach danych.

2. CELE STRATEGICZNE

Ogólny cel reformy Europolu: zwiększenie bezpieczeństwa w UE przez uczynienie Europolu centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, aby wspierać je skuteczniej w zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości transgranicznej oraz terroryzmu.

Cele szczegółowe i operacyjne

1. Zwiększenie ilości informacji przekazywanych przez państwa członkowskie

- (a) Zwiększenie ilości i jakości informacji dostarczanych Europolowi przez państwa członkowskie
- (b) Zmniejszenie różnic w ilości informacji dostarczanych przez państwa członkowskie.

2. Stworzenie środowiska przetwarzania danych, które umożliwi analitykom Europolu udzielanie państwom członkowskim pełnego wsparcia w zapobieganiu i zwalczaniu poważnej przestępczości transgranicznej oraz terroryzmu w celu:

- (c) zapewnienia, by analitycy Europolu mogli łączyć ze sobą i analizować wszystkie istotne dane;
- (d) zmniejszenia opóźnień w identyfikowaniu tendencji i schematów;
- (e) zmniejszenia ilości kopii przechowywanych danych.

3. WARIANTY STRATEGICZNE

3.1. Wariant 1: Scenariusz odniesienia/ „Czysta lizbonizacja”

Aby przekonać państwa członkowskie do zwiększenia ilości przekazywanych informacji, Europol – we współpracy z Europejskim Kolegium Policyjnym (CEPOL) oraz Komisją, będzie nadal stosował „miękkie” środki – podnoszenie świadomości za pomocą akcji objazdowych, szkoleń i propagowania dobrych praktyk swoich jednostek krajowych.

Analiza opierać się będzie na odrębnych bazach danych, przy czym łączenie i badanie informacji zapisanych w różnych bazach będzie możliwe w ograniczonym zakresie.

3.2. Wariant 2: Dalsze zmiany legislacyjne w ramach rozporządzenia w sprawie Europolu

A. Przekazywanie informacji przez państwa członkowskie

A.1 Zwiększenie zobowiązań oraz wprowadzenie zachęt

W rozporządzeniu znajdują się przepisy dotyczące:

- ciągłego prowadzenia kampanii podnoszenia świadomości;
- interpretacji przepisu dotyczącego zobowiązania w zakresie przekazywania danych: państwa członkowskie będą zobowiązane do dzielenia się wszystkimi informacjami objętymi kompetencjami Europolu, a w szczególności informacjami przekazanymi innemu państwu członkowskiemu. Aby określić priorytety, zobowiązanie to będzie się koncentrować na informacjach dotyczących przestępstw określonych jako priorytetowe w ramach cyklu polityki unijnej dotyczącej zwalczania przestępczości zorganizowanej i poważnej przestępczości międzynarodowej;
- monitorowania przestrzegania przez państwa członkowskie tego zobowiązania: Europol przedłoży Parlamentowi Europejskiemu i Radzie roczne sprawozdanie dotyczące przekazywania informacji przez poszczególne państwa członkowskie oraz wyników działania jednostek krajowych Europolu;
- zachęt finansowych dla państw członkowskich – na mocy rozporządzenia pomoc finansowa mająca na celu wpieranie dochodzeń prowadzonych przez państwa członkowskie będzie udostępniana również w odniesieniu do dochodzeń innych niż w sprawie fałszowania euro.

A.2 Umożliwienie Europolowi dostępu do baz danych organów ścigania państw członkowskich

Poprzez dostęp do baz danych krajowych organów ścigania na zasadzie „trafienia lub braku trafienia”, Europol mógłby sprawdzić, czy państwo członkowskie jest w posiadaniu istotnych informacji. Po takim ustaleniu, Europol mógłby zażądać przekazania tych informacji. Państwa członkowskie zachowałyby kontrolę nad danymi, ponieważ do transferu danych niezbędna byłaby ich autoryzacja.

Wprowadzenie takiego systemu wymagałoby stworzenia nowej struktury IT, obejmującej: 1) system przekazywania informacji, który przesyłałby zapytania do państw członkowskich i zbierał odpowiedzi dotyczące trafień, 2) inwestycje państw członkowskich mające na celu reorganizację własnych baz danych w celu wyodrębnienia danych należących do kompetencji Europolu lub stworzenie bazy danych przekazującej informacje, jak również ustanowienie odpowiednich połączeń IT.

B. Zarządzanie danymi

B.1. Scalenie dwóch istniejących plików roboczych do celów analizy

W ramach tego wariantu dwa dotychczas istniejące pliki robocze do celów analizy zostaną scalone, jednakże system informacyjny Europolu pozostanie odrębną bazą danych.

B.2. Nowe środowisko przetwarzania danych

Rozporządzenie w sprawie Europolu nie będzie już „ukierunkowane na bazy danych”. W jego ramach zostaną ustanowione zabezpieczenia proceduralne w celu wdrożenia zasad dotyczących ochrony danych, ze szczególnym naciskiem na „uwzględnienie ochrony prywatności już w fazie projektowania” oraz pełną przejrzystość wobec inspektora ochrony danych Europolu oraz organów nadzoru. Ze względu na związanie zasadą „uwzględnienia ochrony prywatności już w fazie projektowania” Europol uwzględni od samego początku wszystkie wymogi w zakresie ochrony danych podczas projektowania specyfikacji i struktury systemów i technologii komunikacyjnych.

Istnieje kilka rozwiązań technicznych prowadzących do tego celu. Niezależnie od zamierzonego celu:

- zabezpieczenia w zakresie ochrony danych zostaną dołączone do każdej części i rodzaju danych, a nie do wstępnie zdefiniowanej bazy danych;
- Aby zapewnić stosowanie zasady celowości, dostawca danych określi od początku cel operacji przetwarzania danych w ramach której przekazano dane do Europolu (kontrola krzyżowa, analiza operacyjna, analiza ogólna);
- wszystkie informacje będą w pełni widoczne dla analityków Europolu, tak długo jak to konieczne w celu wypełnienia jego zadań. Niemniej jednak partnerzy Europolu będą nadal posiadać prawo do nałożenia ograniczeń dostępu oraz korzystania z danych przez innych użytkowników.

4. OCENA SKUTKÓW

4.1. Wariant 1: Scenariusz odniesienia/ „Czysta lizbonizacja”

Zwiększenie bezpieczeństwa w UE (0): Europol będzie nadal dysponował jedynie częściowym obrazem przestępczości w UE. Nie będzie zatem w stanie udzielić dostatecznego wsparcia państwom członkowskim.

Ochrona danych osobowych (0): brak wpływu na ochronę danych osobowych, brak pozytywnego pośredniego wpływu na prawo do życia.

Koszty (0): brak nowych kosztów w porównaniu ze status quo

Wariant 2: Dalsze zmiany legislacyjne w ramach rozporządzenia w sprawie Europolu

4.1.1. Wpływ wariantów w ramach wariantu polityki A

4.1.1.1. Zwiększenie zobowiązań i wprowadzenie dodatkowych zachęt (A1)

Zwiększenie bezpieczeństwa w UE (+++): pozytywny wpływ na niedociągnięcia oraz zwiększenie zarówno ilości, jak i jakości informacji przekazywanych przez państwa członkowskie.

Rezultatem skupienia się na celach określonych w ramach cyklu polityki unijnej oraz przekazywania informacji, które wymieniane są dwustronnie, byłby większy przepływ informacji dotyczących najważniejszych zagrożeń do Europolu.

W wyniku monitorowania skutków działania jednostek krajowych Europolu oraz przekazywania informacji przez każde z państw członkowskich powstałaby presja grupowa. Zachęciłoby to do wprowadzania dobrych praktyk, w tym sprawnej organizacji krajowych jednostek Europolu, podnoszenia świadomości oraz wzmacniania współpracy między jednostkami krajowymi Europolu i krajowymi organami ścigania.

Wsparcie finansowe transgranicznych dochodzeń zachęciłoby państwa członkowskie do większego włączenia Europolu do swoich działań.

Dowodzi tego kilka sukcesów związanych ze zwalczaniem fałszowania pieniędzy.

Ochrona danych osobowych (0): brak wpływu porównaniu do scenariusza odniesienia.

Koszty (--):

Dla budżetu UE:

- koszt 6 stanowisk związanych z przetwarzaniem większej ilości dostarczonych danych;
- wsparcie finansowe dochodzeń państw członkowskich wykraczających poza sprawy związane z fałszowaniem euro, wynoszące do 800 000 euro rocznie (zrekompensowane ograniczeniem niektórych działań zarządu Europolu).

Dla budżetów krajowych:

- brak kosztów materialnych;

- koszty państw członkowskich obejmujące cenę jednorazowego szkolenia dla funkcjonariuszy organów ścigania zajmujących się poważną przestępczością transgraniczną: 600 tys. EUR lub 3 mln EUR lub 6 mln EUR;
- w poszczególnych przypadkach, możliwa reorganizacja jednostek krajowych Europolu.

Korzyści: zwiększenie skuteczności zwalczania poważnej przestępczości transgranicznej – miliony euro w latach 2015-2020

4.1.1.2. Umożliwienie Europolowi dostępu do baz danych organów ścigania państw członkowskich (A2)

Zwiększenie bezpieczeństwa w UE (+++): pozwoliłoby przezwyciężyć brak wiedzy, nieefektywne działania jednostek krajowych Europolu lub niską świadomość państw członkowskich. Państwa członkowskie zachowają kontrolę nad danymi, ponieważ to one będą decydować o zatwierdzeniu ich transferu.

W rezultacie więcej bardziej istotnych informacji dotrze do Europolu, który będzie w stanie zaoferować państwom członkowskim produkty lepszej jakości.

Ochrona danych osobowych (0) Brak. Dostęp do danych polegał będzie na zasadzie trafienia-braku trafienia. Aby otrzymać treść informacji, Europol będzie musiał zwrócić się do państwa członkowskiego. Przed transmisją danych państwo członkowskie zagwarantuje wszelkie zabezpieczenia ochrony danych.

Koszty (---):

Dla budżetu UE:

- (1) jednorazowa inwestycja w wysokości 1,78 mln EUR, oraz
- (2) 1,46 mln EUR corocznych wydatków.

Koszty dla budżetów państw członkowskich:

- jednorazowy wydatek w wysokości 660 000 EUR w celu dostosowania systemów IT oraz ustanowienia połączenia z systemem przekazującym informacje;
- powtarzające się wydatki w wysokości 1,2 mln EUR rocznie;
- w poszczególnych przypadkach ewentualne koszty zatrudnienia dodatkowo 1-2 osób.

4.1.2. Skutki wariantu polityki B

4.1.2.1. Scalenie dwóch plików roboczych do celów analizy(B1)

Zwiększenie bezpieczeństwa w UE (++): Wiązałoby się z potencjalnie szybszą identyfikacją tendencji, schematów oraz połączeń między grupami kryminalnymi zaangażowanymi również w działalność terrorystyczną.

Dzięki rozszerzeniu zakresu danych plików roboczych do celów analizy, obejmujących zarówno poważną przestępczość zorganizowaną, jak i terroryzm, Europol byłby w stanie określić wszelkie powiązania między informacjami zapisanymi w scalonych plikach AWF.

Jednak nadal nie będzie możliwe powiązanie danych z systemu informacyjnego Europolu z danymi z plików roboczych do celów analizy. Dane będą nadal zapisywane w wielu bazach.

Ochrona danych osobowych (0): Niniejszy wariant nie ma wpływu na ochronę danych osobowych w porównaniu do scenariusza bazowego, ponieważ stanowi on jedynie rozszerzenie obecnego systemu.

Koszty (0): Zakładane są minimalne koszty, jako że dwa pliki robocze do celów analizy, które zostaną scalone, opierają się na tych samych rozwiązaniach technicznych. Wydatki te mogą zostać pokryte ze środków Europolu przeznaczonych na technologie informacyjne. Podczas scalania 23 plików roboczych do celów analizy w dwa pliki przeprowadzono wszelkie konieczne inwestycje oraz wykonano usługi konsultingowe. Rezultaty tych działań mogą zostać zatem wykorzystane ponownie.

4.1.2.2. Nowe środowisko przetwarzania danych (B2)

Zwiększenie bezpieczeństwa w UE (+++): Analitycy Europolu będą w stanie połączyć ze sobą oraz przeanalizować wszystkie niezbędne dane. Pozwoli to Europolowi na powiązanie wszelkich aspektów zwalczania zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmu. W przypadku istnienia jednolitego środowiska przetwarzania danych, Europol byłby w stanie lepiej identyfikować, analizować oraz definiować struktury powiązań grup zorganizowanej przestępczości oraz sieci terrorystycznych, na przykład za pomocą śladów finansowych działalności przestępczej.

Wpływ na ochronę danych osobowych (0): Zastosowanie miałby przynajmniej taki sam poziom ochrony danych jak w scenariuszu odniesienia.

Wpływ na koszty (0): Ten wariant nie zakładałby żadnych bezpośrednich dodatkowych kosztów w porównaniu do scenariusza odniesienia.

5. PREFEROWANY WARIANT POLITYKI

Preferowanym wariantem polityki jest wariant 2 (dalsze zmiany legislacyjne), składający się z wariantu A1 i B2.

- Dzięki zachętom oraz rozszerzeniu zobowiązania do przekazywania informacji, państwa członkowskie będą dysponować informacjami dotyczącymi swoich zobowiązań i będą bardziej przekonane o konieczności przekazywania danych.
- Nowe zasady dotyczące zarządzania danymi pozwolą analitykom Europolu na dostęp do wszystkich danych niezbędnych do określenia powiązań między informacjami oraz do identyfikacji tendencji i schematów. Europol będzie dysponował bardziej skutecznymi oraz uaktualnionymi środkami wsparcia państw członkowskich. Dane nie będą przechowywane w kilku bazach.

Koszty:

- Aby osiągnąć masę krytyczną finansowania, na wsparcie finansowe na rzecz prowadzonych dochodzeń, oferowane państwom członkowskim przez Europol, należy przeznaczyć 800 000 euro rocznie. Fundusze te zostaną pozyskane za pomocą zmiany priorytetów w budżecie Europolu.

- Łączna liczba personelu potrzebnego do wdrożenia reformy Europolu wynosi 6 pełnych etatów niezbędnych do obsługi zwiększonego przepływu informacji pochodzących z państw członkowskich. Trzech pracowników zostanie przeniesionych; trzech pozostałych zostanie zatrudnionych. Całkowite koszty zatrudnienia nowych pracowników w latach 2015-2020 wyniosą 1,77 mln EUR. Należy jednak pamiętać, że prawie dwie trzecie poniesionych kosztów zostanie pokrytych z oszczędności wynikających z połączenia Europolu z CEPOL-em.
- Nowe reguły zarządzania danymi nie spowodują pojawienia się żadnych bezpośrednich kosztów.